

profesor z Prostějova proslík s Hradcem nezaměstnali, dle p. Adolfa Herut myslí již
fardci ve Slov. vln u Přemysla a dle administrátora vzdělávacího p. Jaroslava
Kunčíkelského. Po abiturientním „Boru slavkovském“ a v pořečení - vzdělal na
farmářské vzdělání Kněží a zdravotnickou všechnu a počet 20 osob byly pořečeny;
zdroveny se steny Kostel. Koncilem výborni, hostelu hospodaři a schody člumickými.
Výročí mimořádného se 23. dubna 1912.

P. Karel Šimera, nový farář farnosti načalo
v Lipníku v Br. Petříkůvku Kolou slápotem obecnou matrikouval v
Hranicích, kde po půlku hodiny roce po jeho narzení se rodilové jeho
rodstevníci a růž tam dodnes. Rovněž Gymnázijní studia konal na
stát. reál. gymnáziu v Hranicích, kde maturoval v roce 1932. Pak vstoupil
na ČM Theologickou fakultu v Olomouci, kde po šesti letech bohotvor-
ných byl dne 5. července 1937 nejd. p. arcib. Dr. Leopoldem Prečanem
rozveden na kněze Čírkve svaté. Své prisoštění kněžské zvolil jako
kooperátor na horské faru ve Štěrbově, řečené Štěrbov, Řečanu Mgr.
Brodi. Bylo to v době od 1/8. do 15/10. 1937. Po odchodu tamního
dp. faráře P. Františka Kralivoda do nového působiště v Roštíně,
zde se administrátorom na St. Štěrbovou až do 1/3. 1938. Po přechodu
nového faráře na St. Štěrbovou, zde byl dp. Karel Šimera jako koope-
rátor dle na jeho jméně první místy až do 10.11. 1940, když
ustanoven byl administrátorom ve Veselí nad Moravou. Po jejím obsa-
zení novým farářem dp. P. Dominikem Vicensem, posléze byl vytí-
děn 30.4. 1941, jako administrátor do opuštěné farnosti
Kotlany u Mor. Řečanu Mgr. Štěrbovi, včetně dne
1/9. 1941, všecky jako II. Kooperátor do Kotlan. Této působily pouze
5 let až v roce 1946 ještě se členem administrátor farnost Kolov-
rice na řece Jihlave v roce 1943. Po skončení druhé světové války,
v čele s tímto přesunem obyvatelstva do povražděn, byl ustanoven
jako provisor v Moravskoslezských Řečanech, Řečanu Ostravě, včetně po
odchodu německých dp. farářů ještě administrátor farnost
Pohor a Dolní Váhavice. Dne 1/12. 1946, ustanoven byl
farářem v Dobromilicích.

Vidimus in Visitatione
canoniza, die 7. 16. 1948.

Praha Šlech
Konzernovac!

josef Kohář

Při prvním nápisu ve farmě bylo kromě - je patrné, jak velmi mnoho - je zároveň významnou a posledním pokluse o Rudé armádě. Tedy je ne-mohlo psát tím, jakže všechno Čechu volatkuje si právě - přeče ale s povídou v roce 1945 - rok to našeho osvobození - mohl být vlastnější propisem. Zvláště proto, že poslední dny všechné také byly možnosti celou naši farmu, především i našeho krásného lesa, kaple a přírodních obcí, farmou bušovou, hrádkem, atd. vlast - v prostoru naší farmy se poslední dny byla kromě světové války všechny skončila. Pokusil se, ale s povídou kromě jiného vlastnosti, mohlo být - jasné je, že byl a vlastněm svým občany všechny očividně světové součásti prvního světového historického v letech mnoho smrtující duchů. I výjimek fotografické světové se počítalo jistě schvatit, aby obraz byl ucelený.

Dosud však počítal jen s velkým náročením v konečné osvobození. Naštěstí mohlo posluhovat povídajícího všechny na všechny protivnícké fronty: západní i východní. Zvláště velké naštěstí jenom kladlo slovy rychlého postupu sovětského vojska, to je ruské armády. Rovněž spojenecké vojsko se rápidně rychlým postupem dokázalo nepřekonat výpor na nezávratelně se blížila ke našemu domu. Denně využívané shromáždění i náročnosti vlastobrančíci jenom hrdou mohutností angloamerických bombardovacích svazů, které nad námi přelétaly, aby mohly výroční výrobu a jízdního kola obrany. Vždy jenom jen brali, aby něco neprostořeli, kromě toho nelze jenom, a aby obě na původní našich lidí byly co nejméně. Dělníci a naši občané, dojedoucí rok prací do Prostějova - do Přerova, a podobně, chránili nekterý den více hodin ve kydech než v svých dnech. Právě dnešní provětrání měří 11. a 12. hodinou všechno všechno, že shancované bomby konají své delo rukou. Když jsem po nějakých přípravách a fronty a kolo mohl poslouchat, až to bylo pod hruškou muky zahráno - vždy bojové parádce apod. re slunce "Kromě něčí" (kromě něčí) byl klasické Louny a Mladoňovice a dolnorakouské i americké. Početným výjezdem našího bočího byl pak vždy hned počín všechnou dobrým jízdným. A by rápidně poslouchal. Dne 12. ledna 1945. všechny všechny mohly ofenziva sovětská pod Rudou směrem k domu. Tedy Angloamerické překvapení. Byly a rychle poslouchovali k českým kromějším. Dr. Beneš, prezident 16. a 17. snora a předseda rakouském vlastní. Nejdříve Francouz

25. února se s námi pochování před odletem do Moskvy v londýnském parklase pak jme slyšeli i o vyvolení nového skoly v Hrošicích, v čele se řečníkem Piercingem, ale to provedlo jich někdo. Čím daleko jiná věc méně bylo přejmo, že u nás na Moravě vstoupí k poslednímu bojovýmu frému. Osvobození přicházelo velikou plodinou.

Dne 12. dubna 1945 jme konečně slyšeli, že Rudé armáda osvobodila první jižní moravské město Slovenskou, když mohla svého příteli i zemiřicím velkou překvapení. Roosevelt, president USA, jak bude angličtina? Německouji se spopružit? Neúčti o to drofali, ale naše obavy se nepluly. Počlel dalších správ, pro nás všichni těkli slovacích, se slováckem, když osvobodili poslední před Karpaty na Žilinu, alespoň. Když ke právu slojdoucím by dne 10. dubna Konzernem slavně otevřen děl stále silnější a v věci výcviku všechni všechny nastavili směrem k Děčínu všem a povídali shromážděným ohnivým káblek, které vylehovaly vysoko nad obor, rozsvijíce se kroví se pořádce. Na můstku i v ulicích poslavaly blouky po knijíčkách nebo mluvíčkách. A pronášeli neberpečí letekých úložek na města i vesky se myšlenkou a mikoláši v nich mít pracovati pro německé dělnice. Německo v Lovosicích, obecní rada všovávala domov. V tomto všeobecném pořízení nebylo ani moře! Pohodlně vyčerpaní a hduří slavného 15. dubna bylo na zelených obou řekách vyčerpané pakončeno.

Již v lednu začali lidé připravovat venu, v zahrádkách, nebo ve skočidlech skrýje na žádost a vzdály pohavu, aby jinu někdo aspoň nerozložil. Když se fronty byly obec postila, nelze když Neúčti při výrobeni všechno brali s sebou. 10. dubna schovával jí Kandy. Na vrcholového nebo březích si vyzkoušel lidé kříž pro sebe, aby s nimi překali frontu. Byly většinou někde načníjí - sklep i dlesek s malou vzdálenou hlinou nad nich - a za boje se nevzdělaly. Zato pak dobran slunce prokáraly sklepy novými kříži a betonovými kříži. Obec měla když dovéřené křížy - nosičkách sklepů místních velkostatků a dloníkům chodbu (maj sklep domluvili priovárnou německou). Když je v letech na Aljín konání konání.

Jako jinde i přes všechny famoznosti prvními pochovánými jednotkami byli Masaryci. Asi 6. dubna přišli Kandy. Byli v každém hospodářství s výrobou, konzervami a vším možným materiálem.

Někdejší počítání velmi brubka a hladiné pohovile. Při tom byly na hřebenech, jak je rucho - jehož se povídalo. Někdejší byly rozhodující, všechny mimo jiné protiřešenou výběru i v dokoncích byly velmi v oblastech vysokých i přestražených včetně a čekali na ruské reakce. Bylo to zbytek jedné maďarské vlny a když se Bráclavu dala prý se reakce kvůli Rusi. Konečně dne 26. a 27. dubna se Maďaři s celého hradu jako většina města, fronty odsunuli dalej na severozápad - to bylo potvrzením slovenského říponta, když musel hřebek v několika dnech. A byla.

Ari po 20. dubnu usaly nad našim krajem přelety svazů angloamerických letadel. Tato se objevovala každou významnou letadlost. Prvnost byla zahájila 4 ruských letadel - a sice bombardní i palubní obranné. Počínali silou na Německu i Němcových, shodili několik pun a následovaly a prostřílely nejakej konfliktu. Nastalo dne 29. dubna, kdy došlo k výzvě obci přímoletému mleti. Ari po 3. hod. odpoledne bylo shorenou 5 pun na hřebku velkostatku, v nichž první dle před tím Němcům uskladnili přes 90 tuny benzínu. Za- saly byly nejdříve, ale Němcům přeč ještě před večerem si kvali benzínu prý. Jejich disložení prováděl akci letadel na výhledové nebezpečné paragónského zpravidla vzdálenosti. O další hodiny byl pak ještě letadlo připraven pro leteckou výsadku, vyjíždějící k Doloplazu k Prostojovu. Bylo shorenou několik pun a kulometnou kulou na výzvě lokomotivu.

Vé závěru dne 29. dubna bylo všechno ve vzdálosti rozeznávání. Předloží bylo nabito očekáváním noci hladině blízkých. Elektrický proud už nešel, oprav a radha hrušky nebyly, ale karty byly, iž osvoboditeli pun už blízké. Bylo již 7 hod. večer, ale ulice byly ještě plné lidí. V tom projel dělníkem od Doloplazu německý tank. Na rukou uvaly (nepomíknouti měly) karabíl a vydal se k městu volal, že sovětské tanky všechna jsou vzdálen 5 km, a tank už jde dalej k Hradec Králové. Odmítl se, že jest to nedaleko německy získaného vzdálenosti. A předvra už letěla pověsi. Přijde Rusové ještě v noci? Bráclav se Němcům už nás brání? Největší moje jich ladví bylo - jin ve výběru okrajové vesnice proti Doloplazem: Na Alji, už kousek, vzdálenost i ve stovkách. Jejich hlavní sila se už podleší a když uplyne noci potřebovaly po všechnu této silnice k Prostojovu.

Mnoho rovin se poprvé ohýbalo převrácenou vlevo a vlevo i vlevo, když se v oblastech vysokých slarninky, potkrytky a potkrytky vlevo.

Náleží na obec.

Den osvobození.

Něž lidé večer ubíhli před frontoující povstalců - posílali. Němečtí polohyby se s nevratnou nápní baterkami po dvorech a zahrádkách, byly ruskou povstalcovou armádou všechny bez spásání a vše bylo libaly v rozpadu, světlé skřípy a rachety. Jednom dnu byla všechna vysokomýšlená Moločka p. Pionér Týbla, 5. 124. (pod Mostem). Obači byl prvního velítelství bylo přesobil. Zdejší obyvatelé libaly vysoko, ale hlasitě se vzdávali horečky - byli by přitom vzdáleným citem pro pallium a kdy Němců nedovolili.

Ráno všechno venice byl smíšen: Na Alži plno německých dle mambierů po silnici k Doloplatímu; dle té nad zahradkami a nad silnicemi Amerikou a Dřevorubcem. Všechny k obraně počít několik ruských tanků. Těžko kilometrůch hrad. Na polyně Němců bylo všechna vysokomýšlená okna, aby se vlnění a střelbu nebylo nortitelnou všechnou sklo. Aci to nebylo možné všechno provést, neboť někdo byl rážen bez o postupu. Volný polohy civilních osob po osi průsečnice kalkodolu a všechni reakce do krytu. Nejvíce lidí bylo shromážděno ve věžném krytu na Alži. Bylo jich tam na 300 a dálších dva deset už na 400, když tam přišli i z Litvín a jin. Trojčinnost fary tam bylo. Kolem tam kruhy dveří, když se odrobavý shop při stěbě dle, poslavším nad krysem. Byl poslován od nezamyslelého události přes Doloplaty. Němečtí se ve venice dřeli až do poledne, ale pak nastal rychlý odraz. Tebe vydali jen ti, kteří odrazu kryli. Aci o 3. hod. odpol. spáchali obyvatelé výjezdu venice první posly našeho osvobození - ruské armády, tj. sovětské vojáky. Síl i Doloplaty jítko výjezdů hledala. Aci o pol 4. hod. odpol. se k venice přihnala z Doloplat a na motocyklu ruská představnictví hledáka, které v funkci valdée a jinde - bylo zadáno nechatka v domu p. Jos. Hrbáčka, č. 57 a zdejší průvoz do výklohu holičského p. František Brokeš, v o. 46. Nikolik našeho ochotujícího občanstva jim pohotově připravilo na pomoc a podstoupilo informace o Germánsku - jítko říkali Rusové. Ruské armády pak kase nosili a jeli se správou maršet. Nově přicházející povstali vojáci byli pak hned na knaji sledovány mimoňmi jásotem a kuchyní, objímání i rukou zavdáváním výjevů samohovory.

nelo lečení, což bylo k této stavenosti očekáváné. (Pozdější reakce byly ukradly, že neměl dobré vojákoví ve frontě příliš reakce). Byl's blamem veliký byl poměrně krátký a když Němců po slabém odporu zničily. A již se vyzvaly výzvou: Němci jsou hrůz! Rusové jsou tu! Všechni užívali a kryli a klepali a mohlo se lidem neodolat ani moru, že už jsou osvobozeni. Bylo to asi o pět hod. odpoledne. Té noci jiné čekali Češi, aby se skutkem: nadobuda Němci poténa a lidé tu byli svobodní. Někali se radostně se svými osvobožiteli, kteří se volně pochovávali ubíjení a připravující automaty i sancovalem v podzemí a s radostným úsměvem ve tváři. Někali se s křížem a kruhem a pocházel ruskouho vojáka jího se kdole "Germann, Germánsky soldet." Lidi odpovídali, že Germánu už tu něk, a ukazovali, že to je tam jen bunker cítilky⁴ (kryt), ale tam je brat ne Germánsky soldat. To byl den 30. červen 1945. - povídali.

Pohřební boji 1. až 8. května.

V den osvobození bylo mnoho toho nevyčekaného. Vlastní situace byly - a sice hodně řádky - dočekly seprve v příštích dnech. Byly lehké, že jí byly během dní 1. 5. ve středu opouštěly obec lehké rány siliskami, ba i celé prouty, aby všechna mukly a přečkal dny hrůzy - v Kerecovicích a dokonce až v Přibíči, kde už byl klid. Zejm. u nás - se fronta posouvila na všechny, neboť v sousedství Hradčanec se Němcům dobře opevnil, aby umorili další odměnou po plátnu silnicí od Brodce k Prostříjovu. Rusové naradili v polích naše katastrofální pohola k ulici na Hradčany, v zahrádkách, v ulicích obec naslavali děla, po ulici Koselku ulice a na Bělku "Lavky" především - celkem až 16 a příliš mnoho pouřeli dokonce "Katalán" - strašné zbraně, která nejednomu mohla vystřílet 30 ran a může před sebou vzd. Neplatí věřit, že Hradčany jsou české "složky" osada, neboť tam viděli rasahorodi do hýbu i cizinci; to všas byli nem. vojáci. Kteří kdyželi obyvatelstvo Hradčan, vyzvali jinu a kryli se a převlékli se, aby pak pod se mukli. Boje se tehdy berou vedení, ač byl veden nejprve neboť Němci se obreli i se Skurale a dokonce pod Tivolicí se vrátili znova k Poličkám. Lidi z Dobromilic věděli starci, že i u nich budou Rusové vločami slámení a pot. Museli kádati o posluhanství. Obec byla male v deseti místech, díla dílna, granáty dopadaly na

charupy, poněkdy rozi nebo stichy. Boj o chabl vřízly leprne k sečeniu a
tu lidé vzbíhali a kryly se opatrně dobytek a těži soubě něco ke jidlu,
vochu a j. Do boje zasahlo též německé letectvo, kdežto shodilo několik
těžkých bomb. Z nich jedna spadla na schodiště u kostela, které
bylo uplně rozmacháno. Ještěn kamenný přes 50 kg těžký kabát přes silnici
do protilehlého domu. Kusy kamenné se schodiště byly naloženy
na pěšinách oboumě domů. Kolem kostela, kam zalednily pronikající
stichy. Kameny kamenný kruž byl vzhoren do výše až nad klavír
vchod a vstoupil se do jámy po výbuchu bomby. Není dalo a něco muz., jen
spolužákům kamenný s leteckou výbavou v 18. Po tomto byly kvůli výbuchu
a potenciálnímu poškození. Kostel též velmi utrpěl výbuchem.
Druhého průčeli byla níplně ochránena až na stichy. Střepiny nad
lávky škodily ve zdiomích, okna byla vystřílená, a hrotny utrpěly
varhony, neboť vzdáleným oknem střepiny a kusy cihel a kamenné
lítal dovnitř kostela. Klavír v oboucích uvnitř kostela dostaly
trhliny. Mezi vnitřky propad od střepin jsem ještě nalezl potomky
vnitř kostela. Velikost jámy po výbuchu jednoho bomby byla o průměru
12 m a hloubka 5 m. Po farmě budova blízko výbuchem utrpěla.
Zadní strana ke kostelu - střecha vyletěla, a vstup střešnímu
značně poškozen. Z potoka horní a spodní. Samozřejmě iž okna
byla vystřílená. Další 2 bomby padly s druhé strany silnice do parkady
p. František Šebesta č. 10. naproti fáři, a zasypaly sklep a chleby a prasečku
jeho sousoseka p. Norberta Lavoračka. Jméno bomby pak patří do pod
na Trnovských. Kádá se říkalo bomby vytvořila jámu o průměru 5 m
a hloubce 4 m. Po jejich výbuchu se zahrádkářka stědina v rázku.
čelek. A betonovou sklepku až vprostřed obce bylo počítáno
opravnou výkopovou práci. V každého bylo čekalo, že některé
nebo všechno vřítí. Za říčku bohuž se uvalovaly pojízdné
průjezd. V parkáku pod pol. 4. května byly na věži kostela objeveny
2 německé vojáci. Kolpož kolík v pouzdru byla obec od Němců
kostela, dva z nich unesli v parkáku podél osoby
potoka, jakoby se propadli. Mysleli se také na věži - aniž o
nich jistě věděli, kdežto byla u vroni - věžela. Odhad v
předpokladu opatrně stíhali až první pruského strážníka,
který výbuchem všechnu napadl do výšky, je prokazatelný. Byli
pak pruskou hličkou vloženi do výšky, zavázati, zavedeni

na ruské veliteleství. Dobyly Hradecany.

Boje byly zároveň stříleny dělostří, které se dostaly a Rusové nasadili nové zálohy. Pivodský i nové jednotky raději vstoupily směrem na Vojnovice, odkud se Němcí stahovali k Prostějovu.

Honečně v sobotu ráno 5. května bylo Hradecany dobyto. Z města pak velitelé konval se v Dobromilicích u zálohy před mlynem p. Lihery ještě před poledнем vojenský soud marně všemi mluví k hradčanům od 16 do 60 let. Ve 3 řádkech za sebou stali se před hlaucími automaty, hledící mrtví vstří. Měli byli odstřeleni pro podstřílení, že pracovali s Němcí a stříleli na Rusy. Byli nakonec osvobozeni, neboť bylo dokázáno, že nepracovali s Němcí, myslí naopak poslal povolovali Rusy. (Němcí se totiž převlekli do civilních šatů a Rusové se domnívali, že civilní obyvatelstvo tím Němcům pomohalo.)

Pohřeb padlých rudoarmijníků. Za dva a dvacet bojů v kralickém obci Dobromilicích, zdejší Hradecany - padlo celkem přes 350 Rusů. Sovětské vojenské velení jinu v sobotu od pol. 5 května připravilo společný pohřeb. Naří občané povídali na vorich padlých a spolu, myšlenkami hrabaly v pramenech před kostelem, a pomníku padlých i na hřbitově se naplnili je urklvalci. Jen čestující byli uloženi v rakvích, hrobcích, duchnách - co prostě bylo. Při doplnění každého hrobu zarážkohyla salva z automatu české roty se zahrnkla příveremá vojenská hudební sovětskou hymnou. Na rozloučení pak pronel ruský velitel pročítanou řeč, v níž prohlásil boj o Hradecany za uzpovídl politováním, že teď v posledních hodinách této strašné války muselo bytě obětováno ještě kolik životů. - Odpočinutí lehké a růžov věčný dej jinu, o pane!

Oč v našich myslích věčně jinu památku.

Dobytém Hradecany boje ještě dospěla nestkoucí. Ještě se zapolito o Koberce a Prostějov. Vyšlačí padlostiště na Prostějov, myslí vydání ještě za fronty republiky, ale pak Němcí zabilena, narvána "Donau" a rušici za války měla zahraniční poslech, byla od Němců vyhrovena jíž 1. května. Zde u nás zůstalo jíž jen paralelně postavení stolostřelectva, ale ještě tu sebe a barvu ruce hvezdlo a vyluchlo. Tilo se ještě v krysech, poníváček. Ale přicházejí a projíždějí nové jednotky, ruské vozatajky, punčochy,

bojové od římských a od Kroměřížských a konetní oddíly gen. Prokůdsky, byly
maso říšské armády z Ruska. Boj ochraboval a čekal na se kapitulace.
Němci se protívali, avšak některí oddíly se rozhodly složit do
lesů Drahonické vysočiny nad Ostraviciemi až k Ferdinandovu a
Jiřímu. Dělostřelectvo sovětské, československé a pruského galo-
hodové pěchoty se u nás v okolí připravily k poslednímu generálnímu
útoku na silnou Němců. Útok měl započít ve čtvrtek 9. května
před svítáním jestliže do té doby nepřítel nestihne utravnit. Dne 8.
května shazovalo pruské leteckvo německým jednotkám lebáky
v rámci jazyku. Jejich shrnutý obsah byl: Dne 7. května v Remeši
podpsalo velitel velení rámci branné noci bezpostihověnou
kapitulaci všecké rámci. branné noci, jež nabývá plnosti
dne 8. května ve 23 hodiny. Nebohužli provedeno, zkušené
odpor poslednímu útoku. Paděšem velitel T. ukraj: fronty marně
soustředil maršál Melitnovský z rámci vojáků hůlko obyvatelstvo
rámo o kapitulaci. Ale když 8. května o 11 hod. v noci se rovala
silná palba spektru výrovná - bylo vše tam překvapeno, že se
nepoložilo na nějaký nepředstavitelný přepad. Střelba se objevila
se všecky stranou. Světlé rakety a hlyby zdebovaly vysoko
a do jejich praskotu již se objívaly žířky Rumunie: Kapitu-
lulation! Výjma krapot! a pod. A tu vše hlyby vzbíhaly a
krkly, chlapali, smrdli se, myškali. Konec války. Mr. Bohy
Bohu! Korec Germánského slisku. Korec všech všeobecných
a frontových stupňů. Radostný jásot, rokování na všemici
hlasů slouhové v noci.

Další den pak všechna vojáka tahla k Práze - na vše-
čení pochval a kraje se vyzněrotul. Odlehllo se, ale obyva-
telstvo zůstalo ještě několik dníhoň jako zaskočenito, nechopno
opravdové ránosti a pocitu vznoborenství.

Vojáci pruské armády vyzadovali zbraně a pocházel
ze všech končin svazu: od Moskvy, Malého Jezera Kaspického,
Sibiře ba až od Vlastivostoku. Bylo mezi nimi mnoho hodných dív-
čat jako všebovatelky a v jiných plníbíček. Byly různých
povah: milí a dobrozdělní, ale některí byli každovráz
zpovídání hrubých násilníků i jiní nebylo mezi svato. Velkou
příležitou měli v hostinkách, některý nosili na ruce i více

udržanoujíceho hodinu. Rádi by se jistili na mimoúčel - kolab.
Líbala si nijak volně nevátila. Byli skoro až neopatrní - říkali
nás mnoho! Za některé věci pokud plakali, tak plakali českoslov.
povídáníkům vyobrazujícím v Louvry a Moskvě. Tý pak zůstaly u
nás až do podzimu plakádem i sbrukováním systémů
ještě za první republiky za všechny penězi protektorátu.

Za válčených operací považovali množství hodin při
řízení a přemístování dílů kopírování, vzdálení mnoha
a poříbávání jejich. Jiné rasy se vyznaly nebo vyznaly povzdy byly i
na několika denní cestě s převýšenou posláním, nebo byly slada
stolbyků i kromě jako válečnou kromě armády. Za boji o Hrad-
čany na svém rus. velitele vidermela oddílu odebrali se pan
Janoslav Keppler, obchodu a pan Jaromír Daniš množství
dne 3. května ve čtvrtek v 9. hod. včerní do přední bojové linie
a o pol. jedné hod. po pulnu museli na rozvedení přejít poslavení
Němců v Hradčanech. Ne sladovně vyzábil německou telefonu
službu. Němečtí je však kprorovnali a pronásledovali pruskou
palbou. Vrátili se oba se předvídáním střelného příkazu.

Dne 1. května v úterý odpol. vzbudil před domem p. Jana Ravného a mtr.,
Ostádala 18. 103. něm. dělostř. granát a epuštil ráno všechno.

Rolnik Bohumil Blumenthal z č. 103. byl shépinou vážně zraněn
do prsou a do nohy, převezem 4. května do pol. kararehu v Neamphybiis,
odloučeno do nemocnice do Brna, kde 3. června zemřel. Rolnik Jan
Ostádal mladší z č. 3. kříče raněn do slabiny, převezem do kararehu
byl v Ivanovicích a do Brna. Vyrobavél, ale pro vnitřní obtíže byl
v červenci zrovna v nemocnici v Přerově. Rolnik Ant. Sloboda, z č. 106. na-
vazal shépinou do krku, selvě krvácet, ale po osázení výj. leháren
zůstal slouva v ležení. Stejně i zemřelitký dělník Hubert Rus, z č. 226.
raněn lebčí do nohy a vzbudem načas k zemi vylezl se domov.
Těžké dne 1. května na dvore domku č. 88. vzbudem granátu byl
na místě usmracen dělník František Magzálek, 63 let a jeho manželka
Marie 60 let. Těžké zranění těles. ženec František Doleček 48 let.,
zraněl se hřívou do moj. kararehu do Ivanovic. Za boji byli se slá-
penci za hřívou do moj. kararehu do Ivanovic. Za boji byli se slá-
penci granátu zraněni rolník Láďa Pavlik z č. 58. a Marie
lačnovská, manželka dělníka z č. 80. Oba byli osázeni a vylezli domov.
Po frontě se mohlo ještě několik méněcích nehod následkem neopat-

neho zahrávání s matemžním rovnobokem, goniutu a někdy. Vánoční popelkem prostříva pravou ruce uprostřed 13 let žilého Leopolda Černovského. V letošnímu roce byl v 69. roce starý řecký Hynek Pospíšil z c. 173. když dle 3. května vyzván k kynžvartu na vodoučasí následovném povídáním a požitku v kynžvartu byl jmenován mlynářem. Všechny požitky byly během této výročnosti nejblíže rodiny.

Válečné období: Dědina vypadala po skončení bojů ubore. Dělovými rázemy rozbily střechy i rekonstrukce dřev, mosty byly propadlé pod tlakem bouze a pěšky i chodobky před domy od nich porožďeny. Všechna okna na návsi byla vybušena nebo uštěpily rozbity. Vrata i okna, ploty vyrůstaly, domy v zahradách odtáhly, díl i parky leckde zmizely. Jen palby byly. V domcích jížich mohutně byly za fronty v krytech či oknoucích přeživšího bylo s různou slupe. Nejvíce povraždili především domy na domy využívané od Germánií a několik neobývaných. Obsah skřeněk i vásnek byl ukraden a pilněn, mnohé věci byly malené daleko v polích. Leckdež skryjí skřeně a knažné rázemy probraví, šatoba atd. Kacíry. Žolci domy plněním zahrádkami hodně utrpely - povražděny byly a byly bušeny. Po vše se všem neomítl přebíhat jen všechny výškoviny, mýtiny i některým místním osobám, kteří neobčanský vyučební kurzy křesťanů a pabovaly. Kostel utrpěl však mnoho. Jednak značné škody způsobila bomba.

Kostel:

Kráčej kameny
Když před Kostelem
bouban upeče mi
černý, městský jen
Modrý Kámen!

v hrobě před kostelem sedlí vojini zde pochovávání na sobě). Dle odcerem všechny všechny komise ministrům stále a kostelnicím, plátky atd. Ostatní všoci byly dobré všechny a radovaly. Počtu budova též značně utrpěla frontou. Tady. jednak bombard jednak štělbov. Za kostelem měly stanovisko tanky, před farou na silnici do kostela s kanóny na Bielsku - a tak vše. granaty utrpěla fara, farářské hospodářské stavby, stodola a kostel. Škody provádění od štělby, několik granátů vybuchlo na dvorec; stranovi v zahrádce utrpělo od štělby značné a pak od dělostřelectva, neboť po frontě v zahrádce bylo na zkoušku krov a krov a jiného válcového materiálu. V kanceláři okénice rozbíhaly od štělby a pak 3 kusy od vojáku spáleny. V kase - dvě podlémnice vysíleny - velmi mnoho. Byl kancelářský kuchní poškozen a dveře jedny uplně rozbíhány. Okna výbita, rozbíhány i rámy okenní - byl strach okna otevřít ještě 2 roky po frontě - když se chtělo opravit. Různé naloženo do průsek, automaty, pistole nacházeny ještě 2 roky po frontě - při delém pořádku a správě fary a hospodářských staveb. V zahrádce malerenely selby měly granaty a zadkovatý rukav.

Nejprimitivnější pohled byl na vysoké domy. Dne 30. 1. 1945 vstoupila za brány domu. palubní punta na výlodi. České obec dům č. 72. p. Emanuela Koldářka panenství, jenž vystřídal do základce se svým živoum i mrtvou v něm. Počátkem srpna i na sousední domy po obou stranách na dům p. Alberta Pernice, č. 171. a č. 178. p. Antonie Vyslovíčka. Oba vysoké. Pěkné dveře zavřené sovětského díla při dobývání Dobromilice ještě počátku naproti fáry, kde vysoké se vším všudy i schleven dům č. 6. p. František Glorarov a č. 5. p. Josefa Dolčela. Na dalším domě č. 4. p. Julie Fáverovské poškozen ještě a střeha. Dne 1. 5. 1945 odpad. hodinách vystřídalna nem. Štěla počátku domku č. 112. v němž žili starí výrobcové La-komských. Vše shořelo, ale počátku usilím ochráněnho souseda č. 108. byl lokalizován. Škody jež utrpěla obec Dobromilice na stavbách byly značné, ale mnohem hůř byly poškozeny sousední Hradčany, kde vysoké byly všechny střechy, stodoly, a většina objektů budov a chlévů, zatahovaly střechy, zatímco všechny posetý zápalový. Štělbov nebyl všechna ani habilitov. Několik ponovené střechy měly poškozena a poškozena a vráceno. Marmur obložení všechny všechny posetý zápalový, klenby sklepy.

Změnu na Brádčany.

Abychom si mohli nášmí uplynoucí představen s průběhem a následovcem fronty - uvedl jinu několik čísel. Volej množství asi 11 velitelství různých jednotek; přes 70 tisíc, 25 tanků, stíhací letadlo, 4 kanonky, 2 panceřové protiletecké vory, 18 minometů, 2 radio stanice, asi 20 kusů jiných mnoho telefonických link. Počet zápalnic: a) do budov vložených a hospodářských asi 260 (některé mezi ložiskami dlebačkami); b) na zahradačích a polích (kromě velkostatku) asi 1260. Po frontě mohou asi 650 min, několik beden granátů. Volej počítala ještě 2 vrtulníky auta, a na silnici na Brádčany vypravený ruský konvoj se zkuhelnou kolou mnoholou vojáky. Dále ještě mohou mnoho může, může automobil a pod. Velmi mnoho změnu okenních tabulek.

Novy život

Dne 9. května 1945 jsem začal nový život - svobodný. Ještě byla obec celá zadržovaná a ne mohou sítí telefon i telegraf. vojenských linek, ale mě ráby se stíhací a okénka měly i sovětské prapory a vlajky. Krajině se stal ihned pilně do práce. Jedni procházeli pole a označovali nevybuchlé nebo poškozené miny a granáty. Stíhací byly smarvovány, jak se dalo - depono po místech dostala obec předel plechu. Horší to bylo se sklem, které nelze možno nikde kopít. Okna se zatoukrala deskačemi nebo kapekvala papírem.

M.N.V.

Počle změnici, výhlašeních nařízení zahraniční vlády, mily při převratu převzali moc v obci: k. ro. místní národní výbory - M.N.V. - v Dobromilicích připravné práce k tomu konány již na podzim 1944 na svých seluzkách u hospod. Správci: P. Františka Daňka, kdo pluvore: Stanislava Viléma Vlásilka, Františka Daňka, řidič vůz r. Ant. Chalupa, Dominik Pospíšil a Eduard Lekanina, č. 1. Později k nim přišel vůz řidič Oldřich Hlavica. Doplnění na 18. červeně začali být jíž v poslední frontové dne fungovat červené žízeňské praporky na rukavech jako M.N.V. Když revolučního M.N.V. byly těžké, ale snadil se je rozložit, jak mohl. Kvůli této některé členové věnovali mnoho času práci pro věřejnost. Neslyha uvedena obecní knažecí v kostele c. M. do pořádku, předlovalo je několik dní na poště. Knězovému bylo slíbeno, že nebyl telefon ani telegraf, noviny ani tiskoviny z radia

nosel elektrický proud - stylky s kádly byly jen výjimkou na městských ulicích. Mnozí lidé pustili ve frontu o více potřebné k číslování. Byla pro ně provedena i sbírka potravin, než ročně plynule různobovinu k velkoprodělu. Učivoření byla opakovatelná běda. Po předchodu do města se jedešlo na kole nebo povozem. Vlakem ne, neboť Němcům každou vlnu zničili železniční mosty. Byla běda i o petroleji, elektrického vedení bylo opraveno více růž po měsíci. O mrazu byla robustních poltí. Ani vepři ani hovězí nebylo, když an 10x se sekalo kousky k raněných tuzemských koní. Kolikrát nedostala obec z Neamtyslic z mlékárny ani kraviny mléka na listky. Jako za války stále byly pobírány na lisovnou přídel.

Dodávování mrazu. Na žádost M.N.V. již v polovině května přidělil ONV zdejší obci asi 20 německých vojáků, aby prověděli v kalashnu obec sbor všech mužů mrazu, žen a dětí a jiných výbušnin. Počeš hrála přes byden. Ve dne od téhle nesmí rukolo složit části kalashnu.

Mimy.

Mobilizace. Podle mobilizační výhlášky vydatné československou vládou v Křídlech nastoupilo 20. května vojenskou službu v Přerově - tak jelo všechny republiku ČSR - mužstvo a sice důstojníci od r. 1900 a mužstvo od r. 1912. Po bydlištích byly nejdříve rozhodnutí vlastnosti propuštěny, ostatní tam zůstali až do rána, jiné do vánoc.

Mobilizace.

Květena ve složení M.N.V. Mnohem víc vlastnosti byly využity všechny byvalé politické strany, které byly fašistické, nebo jejich se vedení se provinilo proti republice. Pouze vlastnosti jin 4 stran: 1) Komunistická strana československá ~ K.S.P. ~ 2) Československá socialistická demokracie. 3) Československá strana národně socialistická. 4) Československá strana lidová. Tyto strany byly méně mili v M.N.V. stejně zastoupeni - zásadou parity.

Do M.N.V. jmenovaly jednotlivé politické strany své nové zástupce na základě parity. Zvyvající 2 mandáty zůstaly k dispozici polit. věření Václava Šováčka a Metoděje Pospíšila. Predsedou nového M.N.V. byl due 15. května 1945 zvolen 10. ohlas p. Václava Šováčka. Těhož dne zvolení byly voliteli nového M.N.V. v Přerově: komunista Václav Šováček a Léňák Kněžec, soc. dem. Raimund Karštbl, mnr. soc. Aut. Chelupá a lid. C. Adolf Horák a Karel Kovářík. Přesto se zúčastnili na obecní volby nového M.N.V. v Přerově posl. medeli a sedláč.

Pohled na město: Přízemní počátky skorožáru uniknilo, že polovinu

jimi práce byly během započatých měsíců provedeny. Bylo to dobré, neboť se blížila fronta, která pak zavřela všechnu freci o celý měsíc. Ve frontu bylo desetiv. Mnoho lidu katabalo zrovnačovou polí perryfah od tanků, ale a vybuchly miny a granáty. Rovněž raketovoucí zálohy se opět došlo několika dnů. Největší obtíže přesobil na prostředek nedostatek koní a celé obci jich chybalo po frontě mnoho a ještě roněvaly. Na věkostatku zůstalo dle součtu asi 100 méně neobdoblivých, ač to bylo občasné mohutné zadržení i s řeprým personem, aby to nevystalo ladění. Nejdokonalejším do pochodu byl nedostatek pracovních sil stejně cítitelný, ale věkostatek dosud tato po dlouhé době pracovní sily ke Slovensku. Tzv. byly za krátkého počasí dosti brzy skončeny, což bylo jinoméně vyžádání starého postahu - jednouk příslušila rezervní koně vojenské správy v Prostějově, jednouk si jednotlivci sháněli koně v daleku až u Hradce Králové a Náchoda, kde se však poprvé zpočátku celá stáda koní sem frontou zaháněly. Celkem v roce a kontaktovek byla velmi špatná vinař fronty a obči ve frontě a po mnoho spáseno od koní nebo posíleno na kmeny (Rumunii); usi však matin krajan po frontě byla hubná stáda dolyzka (velká kořist) a tolik méně na prodej podél silnice spálala. O plnění byla velká nouze. Ovocé velmi málo, nebylo ani šešuň, jablko a hruška a peckovitkho zimního ovocu už všechno ne.

Upozorzení měny: Nové bankovky: Mezi lidmi bylo mnoho peněz, jednouk a velkých platěz (Němci za práci hodily platěz). Jednouk je mazdy po kisek až černého obchodu a pod. Němci mazly peníze znehodnotili, neboť je likli bez ohnění. Lidé za méně nedostabali v celku už nic rád - něho kupují a proto si jich ani nějak nevrátili; děti k některým rodinám nosili u sebe stále 20, 50 i 80 Kč. Dnešní 31. října o půlnoci přibyla platnost všechny dosavadníctelské bankovky a t. j. byvalý říšský československý protektorátu i zahraničních vojenských frontovkářů. Obyvatelé dostali po 500 Kčs na osobu a nového bankovkářů, kteří se všechny staré staré bankovky museli uložit v peněznicích říšských na všechny vklad, když aby v další době byl kvůdce vložený jíž jen na důchod ke svému práci. Ovšem lidé starí, práce neschopní, a pod. mají nárok vybrat si z vloženého vkladu méně než najíždí 1400 Kčs na osobu nebo rodinu 2100 Kčs. Aby mnozí riskovali přehled o výši nároku a kisek za války, moudra

býk kardinále jednotlivé kněží, vkladů i pojištka přehledence na rok 1938
mimo biskupské v 5 stejných srovnání výše vkladů k 11. 1939 a k
15. 11. 1945. Ponevadž se mluví o velikých hřebech za neodůvodněné veli-
ké rizky, leč dle se špatnou svědomí pohodil někdo větši smarek
bankovek. Toto se v množství obvi sice nestalo, ale pře tu byl případ, že
někdo z nich máločet 70 až 200.000 K. Většinu vkladů jinou byly
pohodleny doly, především klínový, velkopodusíky a bankovky, valy nezdouvaly
svou výškou jen jednotlivámi, výběr mimořádně celému ~ vklad, ze
dolátek správce i círukovou ~ dohodlaných.

Didimus in Visitatione
canonica die 13. 16. 1949

professor
konkomisař

Ed. Tabáček
děkan

Návštěva Jeho Milosti - biskupa pražského - Dr. Krajčana Matouška.

Biskupský
advičován

Návštěva Jeho Milosti - biskupa pražského - Dr. Krajčana Matouška.
Na velké Vánoce vzbilis - 4.12. 1949 - poctil nář farmost
velký host a to Jeho Ecclesia - biskupská Milost -
Dr. Krajčan Matoušek, pomocný biskup pražský - nově
jmenovaný. Jmenovaný přijel ve své lichosti odpoledne
do Doloplatz a ihned, doprovázen svým otcem odbral se
na své farní hřbitov, kam přijel prvně před nář
odpoledneční duchovním pobölošstvím, kterou obvykle konáme
u hlaoučku kříž hřbitovního. Jmenovaný jako biskup
začal ke svámu poprave - jízda kříže po pravé byl v našem
kostele jízda celebrant dne 4. srpna 1935. Když po svém vys-
nění měl v našem kostele slavnou assistenci bratra svého
Br. za pátomístnosti duchovenstvia i blízkého okolí a velké pátomí-
rosti všecky. Jmenovaný měl totiž v Doloplatzku půborec
- dříje a hly a oltáře a jeho slavnost kříž pohorí - Doloplatz
a říčka ř. Naroček se v roce 1910. se Theologické studií proctel
v Rímě, kde byl v r. 1935. vysočen na kněze církve svaté.
Pán slavil své svou první svou svatou. Po svém návratu
z Ríma do naší československé republiky - bratru slavnou
prvnici měl v svých počátcích v Kolíně (2) a jakoukoli přílež
velkou slavnost v našem kostele dne 4.8. 1935. - jde mne
sám všechny host přál. - Skoda, že v této panetě kněze
není v r. 1935. není mi formou nečinu o sledující slavnosti. Jen
o knize "Prád svatých Božích" (4. st. 137.) kterou bylo tato slavnost ohlášena.
Jeho Biskupská Milost navštívila naši hřbitov, posváděla na nás a od-
počívala jeho slavnost a přeborci v podzemní hrobce. Velký host byl
ve své lichosti přítomný mistři dřp. farářem P. Karlem Šírovou, knězem
na hřbitově - po slavné duchovní pobölošti. V krátkém prodečeném
pohovoru pronášejí odp. biskup - i když před křížem slavnou svou
v našem kostele. Po krátké restavaci na farě, odbral se jmenovaný
ke přijmu přeboru zpět do Doloplatz. Druhého dne, na Dvacetý -
po končinách, obrádel se tamější, měl po biskupu hřbitov své
svou assistenci mistřem farářem a počeštěním. Před nář. oznámil
dřp. farář všechno v kostele - pátomístnost všechno hosta a nás, aby bol
více, kdo je u oltáře Božího. Po svídání na farě a přeborci roz-
hovor, za něhož se jmenovaný podepsal do jeho panství knížky.

vyprovozil Jeho Milost - místní fandí rád do Doloplatců pocházející Ma-
louškovi. Větore vyprávěl někdy biskup, na to v mládí, jak před
jehož bratrem na přednášce v jeho rodném městě, když byl ještě dítě, jehož bratrem
byl biskup, na mnoha místech vyučován historiky se zatejněním chlap-
ci. Po Doloplatcích v městě rád fandil a "velmi se mniše o své rod-
ství." Blahoručně rád Jeho Ekclence - následuje:

2.11.1949 t. B. Kepšová Matousková, t. t. biskup seriocenský a pomocný
biskup prachatický, jmenovaný 29. VIII. 1949 Prostřednictvím Papeže
jmenován 17. XII. 1949 a sv. Jana v Praze na Biskupia, s titulem pán
Jako biskup po převeze do Dolnoroky, alež ade měl mít sv. sv.
své prirodice a rodinu, odpovídající na zdejším biskupstvu,
pocházející z Doloplatců č. 42.

Na dně říčky r. 1949 byl přítomen při svácném návštěvě
J. B. Milosti br. Matouška, světiceho biskupa z Prahy,
podporující, aby osloviv místní sv. ja dva synovce, rozené
František a František, kteréž zdejší město dnes leží v oblasti
Východního koncentrátoru.

Fran. Renniček,
kontrol. a strážný.

V následujícím povídával jsem na dobré' prostřati dospělé dnešní
mou zprávu kde o tom, kterak v případných výročích byly
po Kostelu všechny učálostní kapličky a církevní pamět-
livky. Začínám nejdřív naší Kapli Kostel v obci Koberice.

Dle zápisu knižky pro Aut. Zahradníka i Koberice roku 1879. zde:
o díjnách obce Koberice - Abyl běžný napřed: Na výkresi u silnice v
Kobericích v 1765 byla vystavěna kaple. Tato kaple o kapli ještě ještě
mohla, musí být o mnoho starší. Dle výkresu podání v těch letech
bylo na kapli klecové průčelí. Od 26. července 1766. jasenem byla
kaple sv. Floriána a sv. Bernharda Sav. od děkanova řádovníka
Joufa Tönnera na výkresu povolení arcibiskupské Komisioreči a
povolení v Kobericích slavili 10 muz. sv. M. mimo již byla na díly
porolijat jedna, vlastní dve funkční, jedna však se dospělým plezarem.
Kánský sládal po hranici na hranici při muz. sv. Od výkresu hrušiny.
R. 1870. byla kaple nově kladem 600 šl. opravena nad oldřichem průčelí
klecové.

Dne 7.9. 1890. v neděli byl slavný den v Kobericích, to jest: svátku sv. rocha
Pámy Marie Hradčské, muhůrku v Kapli sv. pěti sv. Biskupů byl Leopold
Háhal, děkan řádovník řádu sv. Řehoře, Antonín Knecht Theodor Smilka, farář bro-
decký, celkem 8 duchovních - 4 duchovní - 4 duchovní, mnoho lidu. Také přivedl
velký Mrz celou osudu - Školní dílny spíšež byly již za malým
prostrem a kadeřní převod byl již v škole, kdež byla počta mnoha.
Domy byly všechny ozdobeny, cesta přes venice vyprýšena příkrovem.
Přivedl při slavnosti Pámy Marie všeobec 2000 lidu. Náklad na po-
chodu nejdřív dal Autorem a Marie Poláčkové předložení. Náklad na
slavný uchován byl náčelník Jan Vavrouš a jeho manželka. Pro uchování vše
na výrobě domu byl Bartoloměj Bartošek a Jan Cospíšil. Starosta
kapli byl Karel Hruška, starosta Kadeřní při slavnosti měl Chr-
ístian Lhotka, kteří v Klestera pořadatelé - v Dobroměstech byl admi-
nistrlík Jarek Výhledský, který slavnost pořádal. Hosteláři v Kober-
icích byli Jan Čeburnánek, který byl nejvíce na počtu na Vavrouše, druhý
hostelář byl Autorem Zahradníkem, jeho manželka na hostině,
která se výběžala ve škole byla kuchařkou - na hostinu přispěli ob-
čané. Lihovany platily pěc. Týden před slavností vybrali po osadě
příspěvky Aut. Poláčkovi, představený - Jan Vavroušek, učitel - Autorem Bal-

padniček, hrušti. Vybráno přes H. el. re. na ukončení ročny. Tak muho-
ho molo dal, jest raportut je proslouc do ročky a rábit. Těu den slavil ha-
melní hradec, když jest dne 7.9. 1927. — " Pohled jsem vyzbal s fiumenské na-
právou hrušky, ty kopíruji kaple v Koberšteku.

Na str. 91. této knihy pamětní, poslední oddíl má a dle na
Ms. Dr. Eleny o opravě Kaple v r. 1928. U Dr. Moriceho Hrubanová a
jeho manželkovy - představou svatého a posláním z Koberšteku. K neopomí-
nout podobylam - je moje přítele Kaple v Koberšteku, nasedlavení byly vymalovány
Janem Helelem - maličký br. výrovnostní Cyrila Melodý - do píšťala, pojednáv-
ován budoucí cestou postavenou. Můj bratr této plavosti - byl složeném knadu
vymalován dr. Alfonsem Pyšem
a vzdobený vymalován malířem Reichellem - uprostřed vymalování vymalová-
na kaple s novým knadem řádu: Tel výrovnostní knad:

Slovuhuňnu plam,

pam Dr. Morici Hrubanovi, mělographicové svatého atd. ke dni 20. října
dne 25. května 1926. jako obnoviteli Kaple v Koberšteku.

Kaple v Koberšteku, mile kras formá
výšivka to novém sed pýšně se šaty?
jako se to stalo jen, že ji kde kde
jde když & Zdejší můj, mili svatá řada, tě.

Tenek, pen, lot jest můj píšťal již dálouq,
kdy mne a mía mne rádi zde slibu' mne doby.
Doktor to Hruban ješt, svatotvor Slavný;
Tere si mne myslí sed knad a zlobí.

Nas všechny sladí jíz jíz chudá černá,
restká' muzol a sloba černá. —
Jaké ho stala se sloba jízmena?
Odkud jí rískala novou pukáčku?

Soust mladoboy's slavotobor mupi,
litolval ihpusi, že běže lyopus.
On jít, jenž mili být mnoho když
A kdy mili slouprovoz dal cobyž opum.

Šíhla hle, všecky, jíz k nebi pynes,
jak píšťal hleva kde Kvenicí Klobí;
a z všecky vronou hlas věkol je mne
den Klobí je probouzí, vedenem svatoda.

On jít, jenž zbaril vlasti mne vady,
masotvou' je mra mafidim, parasy.
On jít, jenž mili del nové' maz mazdy,
pě se sed' stěnajras o maledice' Klobí.

Nevěstou roda' je mi hezkou a maledou
jíz říká všecky a maledou říká abo.
Klobí je pen tenek luž, jenž tučnou maledou
jele, o kaple v Koberšteku, výzdobě roba?

Lid ab' mra Klobí říká výzdobě,
v Klobí říká výzdobě říká na Klobí,
obet se z mleku říká svaté' Klobí,
jíz z obec vrahání Klobí a zlobí.